

Kun. Giussani kalba per pirmąjį centrinės Brolijos diakonijos susitikimą

Montekasinas, 1981 spalio 11 d.

1. Kaip gimė judėjimo „Bendrystė ir išsilaisvinimas“ (it. *Comunione e Liberazione, CL*)

Brolija

Judėjimo „Bendrystė ir išsilaisvinimas“ istorijoje žmonės, kurie pabaigę universitetą ir susituokę visuomenėje įgaudavo suaugusiųjų vaidmenį, visada labai aiškiai jautė poreikį toliau tęsti bendruomeninį gyvenimą. Po keleto bandymų atsiliesti į šį poreikį (pvz.: bendruomenės grupelės) ir praėjus tam tikram sumaišties periodui (kuris sutapo su laikotarpiu po 1968-ųjų pasipriešinimo), siekiant atsižvelgti į daugelio ką tik universitetą baigusių studentų išreikštą norą, 70-ųjų metų pabaigoje kilo iniciatyva, kurios idėją ir turinį geriausiai atspindėjo žodis „Brolybė“. Šis istorinis brolybių reiškinyss buvo simbolis to poreikio, kurį jautėme: iš pradžių spontaniškas, o vėliau ir apgalvotas poreikis išgyventi tikėjimą, po to šį atsakingą požiūrį į tikėjimą susieti su teise laisvai dalyvauti ir prisidėti prie Bažnyčios ir visuomenės gyvenimo. Vėliau Montekasino abatas S.E. Matronola, kuris pasiūlė progą drauge paminėti Šv. Benedikto 1500 gimimo metines, paskatino mummyse idėją sukurti pasaulietinę asociaciją: taip iki tol įvykę brolybių susitikimai, kurie buvo remiami Montekasino abatijos, įsitvirtino.

Būtent taip atsirado judėjimo „Bendrystė ir išsilaisvinimas“ Brolija¹, kuri labai greitai išaugo ir paplito ne tik Italijoje ir kitose Europos šalyse, bet ir kituose žemynuose.

2. Judėjimo „Bendrystė ir išsilaisvinimas“ Brolija siekia būti sąmoninga, atsakinga, t.y.

brandi Judėjimo „Bendrystė ir išsilaisvinimas“ istorijos išraiška

Brolija siekia būti erdve, kurioje visokeriopas tiesos suvokimas, kuris dėl Dievo malonės mus motyvavo ir motyvuoja, būtų įgyvendintas tiek siekiant ją įsisamoninti, tiek suteikiant jai konkrečią formą. Tai nereiškia, kad norint priklausyti judėjimui, būtina prisijungti ir prie Brolijos, nors ji ir yra stabilumo ir pilnatvės išraiška atsakingai išgyvenant judėjimo gyvenimo patirtį.

Judėjimo Brolijos tikslas – užtikrinti, kad judėjimo patirtis turėtų ateitį ir kad būtų naudinga Bažnyčiai ir visuomenei per nuolatinį ugdymą ir atliekamus kultūros, karitatyvinius ir misionieriškus darbus, kurie yra judėjimo ugdymo pasaulietinėje ir Bažnytinėje visuomenėse vaisius. Šiuo atžvilgiu ketinu atsižvelgti į žmones, kurie į tai žiūri tikrai rimtai.

¹ 1982 m. vasario 11 d. daugelio vyskupų prašymu ir paties Šventojo Tėvo paskatinta Popiežiškoji pasauliečių taryba, kurios užduotis atpažinti naujų judėjimų ir pasaulietinių asociacijų charizmas, suteikė Brolijai aukščiausio lygio pripažinimą ir paskelbė ją popiežiškąja asociacija.

3. Įstojimas į Broliją – asmeninis pasirinkimas

Jis atsiranda kaip asmeninis poreikis savo tikėjimui palaikyti ir dėl siekio išpildyti savo, kaip krikščionio, vaidmenį. Tai yra vienintelis tinkamas motyvas norint prisijungti prie Brolijos. Būtent todėl įstojimas į Broliją yra visiškai laisvas ir atsakingas žingsnis – šiuo atžvilgiu viskas priklauso tik nuo žmogaus iniciatyvos.

Todėl reiktų atsisakyti idėjos, kad prisijungdami prie Brolijos tarsi atsakomybę už savo gyvenimą patikime Judėjimo struktūrai (kaip labai dažnai nutinka jaunimui ir studentams).

Norint prisijungti prie Brolijos, reikia pateikti prašymą dėl priėmimo, jeigu prašymas įvertinamas palankiai, žmogus tampa asociacijos/Brolijos dalimi. Visgi priimti sprendimą pateikti prašymą dėl priėmimo kiekvienas turi priimti asmeniškai, o ne su drauge su kitais.

4. Žmonės, įstoję į Broliją, įsipareigoja:

- a) užtikrinti, kad judėjimo patirtis turėtų ateitį ir kad būtų naudinga: tikėti reiškia pripažinti esatį, Dievas tapo esatimi, kuri bėgant laikui išlieka gyva žmonių bendruomenėje, susirinkusioje Jo vardu.
- b) sąmoningai būti Brolijos, t.y. draugijos, dalimi: atsižvelgiant į gyvenimo veiksmų visumą, suvokti save pačius kaip šios draugijos dalį, kaip vietą, kurioje yra skatinamas žmogaus sąmoningumas, kaip vietą, kurioje žmogus gali būti savimi iki galo. Prisijungimas prie Brolijos yra žmogaus pašaukimas, be to, toks žingsnis turi antropologinę vertę, nes kiekvienas krikščionis save kaip tokį suvokia tik draugijoje. Būti sąmoninga Brolijos dalimi reiškia prisišlieti prie jos organinės struktūros (remiantis Brolijos įstatais) ir paklusti pagrindiniam valdymo organui – Centrinei/Pagrindinei Diakonijai. Prisijungimas prie draugijos ir atvirumas jai pasireiškia prisidedant prie jos ir materialiai (pinigais, skiriant laiko ir jėgų...): žmogus, sąmoningai priklausantis Brolijai, tai suvokia kaip pagalbą, reikalingą siekiant bendrų tikslų.

5. Išreikšta gyvenimo bendrystė yra metodo, kuris yra pagalba tikėjimo kelyje, dalis. Tai palyginama su vienuolynų santvarka.

Išreikšta bendrystė reiškia suteikti kuo konkretesnę formą vienybei, kurioje vieni kitus atpažįstame. Taigi gyventi bendrystėje reiškia ištraukti į ją visu savo gyvenimu: tai, kas nutinka žmogui, negali neturėti jokio atsako ir nebūti įtraukta į kitų gyvenimus (visuose jo lygmenyse – nuo dvasinio iki materialinio). Toks ištraukimas yra tikras tada, kai žmogus yra visiškai laisvas. Bendrystė gyvenime yra principas, pagal kurį vertiname save ir mūsų daromus dalykus, o ne tų dalykų kiekį. Tačiau

bendrystė negali būti tikra, jei nėra atkreipiamas dėmesys į kiekvieno iš mūsų padėtį istorijos atžvilgiu ir kiekvieno iš mūsų charakterį. Svarbu, kad būtų matyti, jog esame vieningi, būtina, kad pasaulis pamatytų, jog krikščionys yra vieningi. Jei mes to nesieksime su nuožiūra ir širdies laisve, t.y. be džiugios dvasios, tai kas tada to sieks?

Mes turime būti pavyzdžiu, kuris labai aiškiai parodytų, ką reiškia būti vieningais, atsižvelgiant į kiekvieno žmogaus istoriškumą ir laisvę. Deja, paprastai išitraukimas į bendruomenę yra susiaurinamas iki tam tikros formos arba jo reikalaujama moralistiniu atžvilgiu. Išsamiai aiškinant, bendrystė reiškia:

- a) pirmiausia bendro kelio paiešką, tai įprasmina dvasinė pagalba (susirinkti kartu maldai, susitikti per rekolekcijas ir kitomis progomis...);
- b) galimybę gyventi draugijoje, tai įprasmina socialinė pagalba;
- c) abipusę materialinę pagalbą.

Tokia bendrystė visų pirma įgyvendinama Brolijos lygmeniu (kaip visiškas priklausymas Brolijai, neatsiribojant nuo to, kaip ši draugija yra struktūruota ir vedama, kitaip grupės solidarumas išstumia artimo meilę Judėjime), net jei regiono ar vyskupijos lygmeniu egzistuoja atsakingas asmuo grupėms, kuriose dalyvauja ir judėjimo Brolija. Kiekviena grupė turi būtinai turėti:

- a) atsakingąjį asmenį, kurį išrenka Brolijos grupelės nariai ir kurio kandidatūrai pritaria vyskupijos atsakingasis (tuo atveju, kai vyskupijos atsakingasis neegzistuoja, reikia regiono atsakingojo pritarimo);
- b) reguliarią maldą;
- c) periodiškai vykstančius grupelės susitikimus;
- d) konkretų įsipareigojimą, susijusį su darbu, norint pasiekti bendrą tikslą.

Pastebėjimai dėl darbo

Istorinis pašaukimas mums patikėjo užduotį – Judėjimą. Šis įsipareigojimas reikalauja iš visų Brolijos narių apgalvoto ir dosnaus produktyvumo ir darbingumo kalbant tiek apie žmones, tiek apie konkretų grupelių darbą, kuris padėtų atlikti šią užduotį: įgyvendinti Judėjimą. Tai reiškia, kad savo idėjas, veiklą ir darbinę patirtį reikia perkelti į Judėjimo realybę.

Išvados: pagrindinė/centrinė diakonija gali nuspręsti, kokia veikla Judėjimui yra reikalinga konkrečiu metu. Svarbu, kad žmonės ir grupės, priklausančios Brolijai, įdėtų kiek galima daugiau pastangų remdamos tą veiklą ir teiktų jai pirmenybę visų kitų užsiėmimų atžvilgiu.

NB – Iš to, kas buvo pasakyta, tampa aišku, kad priklausymo Brolijai pradžia yra savo krikščioniško tikėjimo, kurį pažadino Judėjimas, suvokimas, tai suaugusio žmogaus brandumas norėti pilnai išgyventi tikėjimą ir dėl to sukurti bendruomenę, kuri būtų kaip įrankis įgyvendinant Judėjimo, taigi ir Bažnyčios, tikslą.

Taigi viso to rezultatas yra judėjimas, kurio išraiška yra iniciatyvų kūrimas. Šiam keliui būdinga kryptis: nuo tikėjimo - į realius darbus. Bet gali būti, kad jūsų kryptis bus priešinga: kai kurie žmonės susirenka dėl bendros iniciatyvos, o po to norėdami suteikti tai iniciatyvai daugiau nuoseklumo (nes suvokia, kad reikalingas dar atsakingesnis santykis tikėjimo atžvilgiu) paverčia ją Brolija.

Žmogus, norintis prisidėti prie iniciatyvos, gali būti priimtas į Broliją, jei yra aiškūs jo asmeninis pasirinkimas ir įsipareigojimo perspektyva.

Bendras fondas

Siekdami prisidėti prie bendros nuosavybės idėjos, kiekvienas Brolijos narys tiesiogiai prisideda prie Brolijos bendro fondo, įsipareigodamas kiekvieną mėnesį pervesti savo paties nustatytą atlyginimo dalį.

Jei Brolijos grupelė nori paremti kokią nors iniciatyvą ir materialiai, tam turės pritarti ir pagrindinė/centrinė diakonija.